

**Uchwała Nr XLI/266/09
Rady Gminy Orchowo
z dnia 30 grudnia 2009r.**

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Bielsko i Podbielsko.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r., Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.)

Rada Gminy Orchowo

uchwała, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Bielsko i Podbielsko przyjęty uchwałą Nr 2/2009 Zebrania Wiejskiego Sołectwa Bielsko z dnia 23 września 2009 r. w brzmieniu stanowiącym Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Traci moc Uchwała Nr XVI/103/07 Rady Gminy Orchowo z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Sołectwa Bielsko.

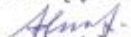
§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Orchowo.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Hieronim Adamczyk

Załącznik Nr 1 do
Uchwały Nr XLI/266/09
Rady Gminy Orchowo
z dnia 30 grudnia 2009r.

**PLAN ODNOWY
MIEJSCOWOŚCI
BIELSKO I PODBIELSKO**

GMINA ORCHOWO

Bielsko 2009

Spis treści:	strony:
1. Historia miejscowości	3
2. Dane statystyczne	7
3. Dane ogólne	7
a. Rolnictwo	7
b. Jednostki organizacyjne	8
- Szkoła Podstawowa	8
- Ochotnicza Straż Pożarna	9
- Koło Gospodyń Wiejskich	10
- Kółko rolnicze	11
c. Infrastruktura techniczna	11
4. Analiza SWOT	12
5. Planowane inwestycje	13
6. Zarządzanie	16

1. Historia miejscowości.

Miejscowości Bielsko i Podbielsko tworzą sołectwo Bielsko.

Najwcześnieszą wzmiankę źródłową o Bielsku znajdujemy w niezwykle cennym dokumencie z końca XII w., który oryginalnie zachował się do naszych czasów i przechowywany jest w Archiwum Państwowym w Bydgoszczy stanowiąc jednocześnie jego najcenniejszy eksponat. Dokumentem tym jest bulla protekcyjna papieża Celestyna III z 9 kwietnia 1193r. ukazująca dobra ziemskie i dochody klasztoru norbertanek w Strzelnie, pośród których odnajdujemy trzynaście osad, a między nimi villam Belsco, czyli osadę Bielsko.

Przyjmując długoszowską zapiskę zawartą w *Historiae Polonicae*, opatrzoną datą 16 marzec 1133r., mówiącą o fundacji przez Piotra Włostowica kościoła św. Krzyża w Strzelnie, domniemywać możemy, że świątynia jak i pierwsza parafia uposażone zostały jakimiś bliżej nieznanymi dochodami. Hipotetycznie uposażeniem tym mogła być osada Bielsko, której pierwszym znanym właścicielem był Piotr, strzeleński fundator. Wiano to następnie zostało wchłonięte w wyniku przejęcia parafii i świątyni przez norbertanki i późniejszą fundację klasztorową potomków Piotra, co przypuszczalnie miało miejsce około roku 1175.

Jeżeli Bielsko dostałoby się klasztorowi tuż przed 1193r. to jego właściciela możemy upatrywać w osobach Piotra Starego Wszeborowica, wojewody kujawskiego, kasztelana kruszwickiego; jego rodziny lub książąt Mieszka III Starego czy Kazimierza Sprawiedliwego – dobroczyńców klasztoru strzeleńskiego. Niemniej jednak za pewnik uznać należy, że Bielsko istniało już w XII w. Przed 1193 r. było własnością zakonnic w Strzelnie i ten stan prawny trwał do chwili kasaty klasztoru tj. do 1837 r.

W tekstach źródłowych, po raz drugi Bielsko wymienione jako Belsco, znajdujemy w dokumencie pochodzącym z roku 1215, a dotyczącym sporu zaistniałego pomiędzy prepozytem strzeleńskim a biskupem kujawskim Bartą. Wynika z niego, że podczas synodu prowincjonalnego w Wolborzu ordynariusz włocławski zażądał od norbertanek strzeleńskich zwrotu dziesięciny z kilkunastu wsi, m. in. z Bielska.

Jednakże w wyniku rozstrzygnięcia dokonanego przez wyznaczonych na synodzie sędziów, w osobach Mengoza prepozyta trzemeszyńskiego i dziekana płockiego Huntera, podczas sesji sądowej we Włocławku przysądzili oni spore dziesięciny na rzecz pozwanego klasztoru strzeleńskiego. Po raz kolejny natrafiamy na Bielsko, cytowane jako Belsco, w rzekomo sfałszowanym dokumencie księcia kujawskiego Kazimierza Konradowica z 7 marca 1231 r., w którym zalicza się tę wieś do klucza dóbr strzeleńskich kanoniczek. Podobne stwierdzenie znajdujemy w innym fałszyfikacie tegoż samego księcia opatrzonym datą 24 czerwca 1249 r. Jak dowodzą historycy podrobienia pierwszego z dokumentów dokonali przed 1356 r., a drugiego na przełomie XIV i XV w., w skrytorium klasztornym, wysoce w tej profesji wyspecjalizowani

kopiści zakonni, którzy musieli jednak dysponować jakimiś nieznanymi nam oryginalnymi dokumentami księcia Kazimierza Konradowica.

Tuż na początku XIV w., na terenie kasztelanii kruszwickiej, toczyła się wojna książąt inowrocławskich Ziemomysłowiców ze starostą czeskim. Prawdopodobnie w jej wyniku w 1305 r. uległo zniszczeniu Bielsko i inne dobra kujawskie norbertanek. W dziewięć lat później 6 stycznia 1314 r. strzeleński prepozyt Jan, chcąc dźwignąć z upadku osadę wyjednał od księcia Władysława Łokietka pozwolenie przeniesienia na prawie magdeburskim, Bielska. Zgodnie z warunkami lokacji prepozyt mógł osadzić we wsi ludzi dowolnej nacji. Wieś została zwolniona od wszelkich powinności i danin, książę natomiast pozostawił sobie jedynie dochód płacony zawsze na św. Marcina. Uwolnił też ludność Bielska od prawa polskiego i książęcego oraz od swych sędziów jurysdykcji, przekazując ją w całości sołtysowi i jednocześnie przyznając mu część opłat sądowych. Innym obowiązkiem chłopów była obrona przed najazdami w granicach księstwa kujawskiego. 10 września 1356 r., w Brześciu Kujawskim król Kazimierz Wielki wystawił m. in. dla Bielska niezwykle ważny przywilej nadając osadzie bardzo szeroki immunitet prawny i ekonomiczny. Uwolnił sołectwo od jurysdykcji swych urzędników, a jego mieszkańców oddał pod władzę sołtysa, tegoż zaś pod jurysdykcję prepozyta, który również decydować mógł o przeznaczeniu opłat za kary sądowe.

Kolejną wzmiankę, tym razem, o Bielsku i jeziorze do wsi należącym odnajdujemy pod rokiem 1358. Wówczas to 18 lutego Sąd królewski złożony ze starosty Przedbora i sędziego kujawskiego Stanisława z Ostrowa zatwierdził granice posiadłości klasztoru strzeleńskiego wyznaczone przez królewskiego woźnego Mikołaja z Wilczyca. Z dokumentu tego dowiadujemy się, że nieopodal Bielska rozpościerało się jezioro zwane podobnie jak wieś *Bielsko*. Jezioro to było płytkie i w odróżnieniu od białych pól wsi toń jego sprawiała wrażenie szarej. Prawdopodobnie spowodowane to było płytcizną i przebijającym przez lustro wodne kolorem dna- szarym. Z upływem lat lustro wodne obniżyło się do tego stopnia, że jezioro przybrało rozmiary stawku. Na mapie powiatu strzeleńskiego z przełomu lat dwudziestych i trzydziestych XX w., zaznaczony jest pokaźnych jeszcze rozmiarów staw, który z czasem całkowicie zanikł. Do miejsca tego przylgnęła nazwa stosowana do dzisiaj, a określająca tę część wsi jako Szarobiel.

Niezwykle bogatym w informacje o Bielsku, tym czternastowiecznym, zdaje się być dokument strzeleńskiego prepozyta Bogusza z 13 kwietnia 1352 r. Dowiadujemy się z niego, że Bogusza sprzedał sołectwo w Bielsku kmieciom: Andrzejowi, Wawrzyńcowi, Świętosławowi, Mikołajowi i Maciejowi będącymi synami Waclawa. Jak podaje Dariusz Karczewski w *Dziejach klasztoru norbertanek w Strzelnie*: bracia otrzymali co siódmy łan osiadły, które zwolnione były z czynszów, płacili jedynie dziesięcinę połową w wysokości takiej, jaką uiszczali pozostali kmiecie. Bogusza zezwolił właścicielom sołectwa prowadzić karczmę, jatkę mięsna, piekarnię, kuźnię, szewstwo i garncarstwo.

Mogli hodować do 200 sztuk bydła i swobodnie wypasać je na gruntach klasztornych, nadto nabyli prawo łowienia ryb na całym jeziorze Bielsko. Sołtys Bielska otrzymywał również 1/3 kar sądowych wyegzekwowanych od mieszkańców. W zamian za te wszystkie uprawnienia i dobrodziejstwa zobowiązany był on do zebrania od chłopów rocznego czynszu oraz dostarczenia go prepozytowi strzeleńskiemu. Nadto aktem sprzedaży sołectwa Bogusza zobowiązał wszystkich mieszkańców wsi do oddania swemu plebanowi, wedle panującego zwyczaju meszne w wysokości po 1 miarze żyta i owsa z każdego łanu kmiecego, natomiast z sołtysiego łanu po 2 miary tegoż zboża. Po około 20 latach bracia dostali zezwolenie od prepozyta Jana Hartlieba na sprzedaż sołectwa kolejnym nabywcom. 13 czerwca 1378 r. synowie Wacława sprzedali bielskie sołectwo za kwotę 30 grzywien, kmieciom, braciom: Świętosławowi – 2 części i Markuszowi - 1 część, wraz z nabytymi prawami i obowiązkami. Inną informację dotyczącą sołectwa Bielsko znajdujemy pod rokiem 1413. Wówczas to, na toczących się w obecności króla Władysława Jagielly rokach województwa kaliskiego rozstrzygnięty został spór o trzeci łan sołtysowi w Bielsku, prowadzony pomiędzy szlachcicem Boguchwałem sołtysiem a prepozytem Leonardem, na którego to korzyść konflikt został usankcjonowany.

U zarania swych dziejów, podobnie jak sąsiednie Ostrowo i Ciencisko, Bielsko było osadą położoną na rozległej polanie otoczonej lasami i leżało pomiędzy dwoma jeziorami ostrowskim zwanym wówczas Blozino i bielskim dziś już wyschniętym. Jak potwierdzają dokumenty, mieszkańcy Bielska obficie korzystali z dobrodziejstw lasów i jezior. Najbardziej uposażoną osobą we wsi był sołtys, który dochody czerpał z licznych źródeł. Już w średniowieczu funkcjonowała we wsi karczma, piekarnia, jatka mięsna, kuźnia oraz warsztat szewski i garncarski. W 1489 r. Bielsko było największą wsią majątku klasztoru norbertanek w Strzelnie i liczyło 30 łanów osiadłych (1 ł. = 16,8 ha) i 24 łany puste, co dawało łącznie 907,2 ha.

W roku 1527 zmniejszył się nagle areał pól uprawnych do 13 łanów. Właściciel wsi, klasztor strzeleński, uzyskiwał rocznie z Bielska 10 grzywien i 42 grosze dochodu. Z czasem obszar upraw wzrastał do 16 łanów. Potop szwedzki dotkliwie spustoszył Bielsko, które zdążyło dźwignąć się z upadku. W okresie wojny zarazy i choroby zdziesiątkowały mieszkańców. W Bielsku w 1659 r. było tylko 2 zagrodników i 4 komorników, dopiero w późniejszych latach liczba gospodarstw nieco się zwiększyła. W latach 1701 – 1709 podczas toczącej się Wojny Północnej wojska Szwedzkie po raz kolejny zniszczeniami dotknęły wieś. Po wojnie w latach 1708 – 1710 grasowało zarówno w Bielsku jak i w całej okolicy morowe powietrze. Zmniejszyła się liczba mieszkańców, zniszczeniu uległa duża część zagród chłopskich oraz ponownie pojawiła się duża ilość opuszczonych pól. Jak opisuje współczesny tym czasom A.J.D. Kraszewski w dziele *Życie świętych w nadziei świątobliwości zeszlých sług boskich zakonu Premonostraseńskiego*. Odbudowę zniszczeń wojennych

dokona prepozyt Paweł wolski który sprawił że: *Zrujnowane majątki klasztorne zostały zaopatrzone w nowe budynki gospodarcze, odbudowany inwentarz, obsiane pola.* To prawdopodobnie za Wolskiego w miejscu dzisiejszego Podbielska powstał folwark klasztorny, na obszarze którego po rozbiorach Polski osadzeni zostali koloniści niemieccy i powstała kolonia nazwana później, urzędowo Annaberg.

Okolo 1795 r. utworzona została przez rząd pruski Domena strzeleńska, do której przyłączono bielskie dobra ziemskie o obszarze 920 ha. Po 1824 r. wieś jak i kolonia zostały uwłaszczone. Okolo 1880 Bielsko dzieliło się na wieś Bielsko i kolonię Annaberg, w których znajdowało się 21 domów, zamieszkałych przez 201 mieszkańców, w tym 161 ewangelików i 40 katolików, analfabeci stanowili 25% ludności. Szczególny rozkwit Bielska wsi i kolonii, przypadł na przełom XIX i XX wieku. W 1911 r. w sąsiedniej wsi parafialnej powstało Kółko Rolnicze, do którego przystąpili również rolnicy z Bielska m. in. Mulle, Hartwik i Mochalski stając się jednocześnie członkami zarządu. Podobnie rzecz się miała z powstałym w 1928r. Kółkiem Włościanek w Ostrowie.

Nazwa wsi Bielsko urobiła się stosunkowo szybko i łatwo. U zarania dziejów w 1193 r. funkcjonowała nazwa Belsco, nieco później w 1215 r. spotykamy Belzco. Podobnie w 1231 r., natomiast w 1368 r. znajdujemy Bielsko, formę całkowicie zbliżoną do współczesnej nazwy. Po Powstaniu Wielkopolskim w 1919 r. kolonię Annaberg nazwano, Podbielsko, a w obrębie przedrozbiorowego Bielska urobiły się funkcjonujące do dziś dnia nazwy Bielsko i Podbielsko.

Na fotografii zabytkowa Kuźnia pobudowana w 2 połowie XIX wieku.

2. Dane statystyczne.

Sołectwo Bielsko liczy ogółem 966,43 hektarów. Z czego 901,63 hektarów stanowią grunty osób fizycznych (gospodarstwa rolne). Natomiast grunty, na których znajdują się nieruchomości będące w posiadaniu osób fizycznych wynoszą 12,8566 hektarów.

Powierzchnia gruntów będąca w posiadaniu osób prawnych wynosi: 51,9343 hektarów.

Procentowy udział w gruntach:

1. Osoby fizyczne - 94,63%
2. Osoby prawne - 5,37%

W sołectwie łączna liczba gospodarstw domowych wynosi 104, z czego 68 to także gospodarstwa rolne.

Ogólna liczba ludności w sołectwie to 383 osoby. Ludność w sołectwie zamieszkuje dwie wsie: Bielsko i Podbielsko. Poniższa tabelka przedstawia ilość mężczyzn i kobiet w poszczególnej wsi oraz udział procentowy w ogólnej liczbie mieszkańców.

	Mężczyźni	Kobiety	ilość Mężczyzn	ilość Kobiet	Ogólna liczba mieszkańców
Bielsko	107	90	54,31%	45,69%	197
Podbielsko	79	107	42,47%	57,52%	186
Suma	186	197	48,56%	51,44%	383

Z powyższej tabeli wynika, iż w sołectwie Bielsko jest więcej kobiet niż mężczyzn. Ilość kobiet wynosi 197 (51,44%), natomiast ilość mężczyzn jest równa liczbie 186 (48,56%).

3. Ogólne dane.

a. Rolnictwo

Miejscowości Bielsko i Podbielsko, które tworzą sołectwo, są typowymi miejscowościami rolniczymi. Wynika to przede wszystkim z historii sołectwa. Odslaniając kolejne karty historyczne wsi widzimy jak rolnictwo zaczyna odgrywać istotną rolę w sposobie życia mieszkańców. Warto podkreślić, że lata świetności i rozkwitu w dziedzinie rolnictwa przypadły już na przełom wieku XIX i XX. Aktualnie wieś składa się z 68 gospodarstw rolnych indywidualnych, które cały czas prężnie się rozwijają. Rolnicy chętnie wykorzystują pomoc

finansową z Unii Europejskiej, jak i współpracują z organami administracji samorządowej.

Rolnictwo w sołectwie głównie nastawione jest na hodowlę trzody chlewnej, z której rolnicy osiągają bardzo dobre wyniki produkcyjne. Głównymi uprawami są: zboża jare i ozime, buraki cukrowe, ziemniaki przemysłowe, oraz rośliny oleiste, takie jak rzepak.

Warto podkreślić, że rolnictwo w naszym sołectwie jest nastawione na produkcję wysoko towarową.

Miejscowi gospodarze rolni posiadają wysoce wyspecjalizowany sprzęt do uprawy roślin.

Na zdjęciu ciągnik rolniczy wraz z zestawem uprawowo – siewnym

b. Jednostki organizacyjne

Szkoła Podstawowa

Dnia 20 lipca 1963 roku odbyło się uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego i aktu erekcyjnego pod „Szkołę – Pomnik Tysiąclecia w Bielsku”. Budowę szkoły objął program ówczesnych władz socjalistycznych „Tysiąc szkół na Tysiąclecie Państwa Polskiego”. Szkoła powstawała w ramach czynu społecznego. Przy jej budowie pomagała cała wieś. Budynek oświatowy w Bielsku oddano do użytku w roku 1964.

Do dzisiejszego dnia Szkoła Podstawowa w Bielsku służy swoim mieszkańcom. Obecnie szkoła jest bardzo dobrze wyposażona w sprzęt komputerowy, jak i dydaktyczny. Uczniowie szkoły odnoszą sukcesy sportowe i naukowe nie tylko na szczeblu gminnym, ale także na szczeblu powiatowym i wojewódzkim, a to jednocześnie świadczy o doskonale wykwalifikowanej kadrze nauczycielskiej.

W budynku szkoły podstawowej w Bielsku znajduje się także biblioteka. Jest ona oddziałem biblioteki gminnej w Orchowiu. Biblioteka w Bielsku powstała w roku 1970, mieściła się w budynku dawnej szkoły w Bielsku i była prowadzona przez panią Annę Rokita. W roku 1992 biblioteka została przeniesiona do budynku szkoły. Obecnie w bibliotece znajduje się bardzo bogaty księgozbiór, wraz z czytelnią.

Szkoła Podstawowa w Bielsku

Ochotnicza Straż Pożarna

Ochotnicza Straż Pożarna w Bielsku powstała w roku 1945. Natomiast w roku 1980 została pobudowana remiza. Od tego czasu miejscowa placówka OSP systematycznie się rozwija. W roku 1998 Strażacy z Bielska zaczęli współpracować ze swoimi kolegami z Holandii, z miejscowości Maastricht. Te wzajemne relacje zaowocowały, w roku 2000 dalszymi współdziałaniami z Gminą Stein (Holandia). Aktualnie Straż Pożarna w Bielsku jest jedną z najlepiej wyposażonych jednostek pożarniczych w powiecie. Bieżąca liczba strażaków w jednostce wynosi 28.

Na zdjęciu goście z Holandii, komendant Straży Pożarnej w Bielsku, oraz Wójt Gminy Orchowo

Budynek Straży Pożarnej w Bielsku

Koło Gospodyń Wiejskich

W 1957 roku powstało na terenie sołectwa Koło Gospodyń Wiejskich, osobno dla wioski Bielsko i Podbielsko. Pierwszą Przewodniczącą koła w Bielsku była Anna Rokita, w Podbielsku Helena Jakubowska. Organizacja ta prowadziła działalność w zakresie: pomocy w rozprowadzaniu drobiu na terenie

sołectwa, organizowaniu rozmaitych kursów np. pieczenia i gotowania, rozkrzewiania kultury poprzez organizowanie „pogadanek” kulturalnych. W roku 2003 obydwie koła połączyły się w jedną organizację. Przewodniczącą została Jadwiga Witulska. W dalszym ciągu KGW prowadzi bardzo szeroką działalność: krzewienie kultury, organizowanie wycieczek, członkinie biorą czynny udział w imprezach okolicznościowych przedstawiając życie sołectwa i dorobek kulturowy. Obecnie Koło Gospodyń Wiejskich liczy 46 członkiń.

Na zdjęciach członkinie koła Gospodyń Wiejskich wystawiające się na Dożynkach Powiatowych w Orchowie

Kółko Rolnicze

Następną jednostką organizacyjną, która istniała na terenie Sołectwa to Kółko Rolnicze powstałe w 1958 roku. Pierwszym prezesem wybrany został Walery Tomczak. Nabywało ono stopniowo coraz więcej maszyn rolniczych. W roku 1962 wybudowano garaże dla kółka. Następnym prezesem Kółka Rolniczego w Bielsku był Zygmunt Skawiński. W latach późniejszych kółko zostało przejęte przez Spółdzielnie Kółek Rolniczych.

c. Infrastruktura techniczna

Sołectwo jest położone przy drodze powiatowej, która łączy Strzelno i Orchowo. Na terenie Bielska i Podbielska znajduje się również szereg innych dróg bardzo dobrze utrzymanych. Warto tu wspomnieć o drodze gminnej na wybudowaniu Bielska, która w roku 2005 została gruntownie wyremontowana i oddana do użytku. Większość dróg w sołectwie jest utwardzona, co umożliwia szybki przejazd. Dzięki drodze powiatowej przechodzącej przez sołectwo jej mieszkańcy mają bardzo dobre połączenie PKS z innymi miejscowościami. Obydwie wsie mają możliwość korzystania z Internetu radiowego, który cieszy się wielkim powodzeniem wśród mieszkańców.

Całe centrum sołectwa posiada oświetlenie elektryczne dróg i chodników, przy pasie drogowym po prawej stronie znajduje się chodnik na całej długości wsi, który umożliwia swobodne i bezpieczne przejście pieszych.

Warto również wspomnieć o hydroforni, która została pobudowana w 1968 roku, zaopatruje ona mieszkańców sołectwa w wodę do dnia dzisiejszego.

Każda z wiosek sołectwa posiada swój sklep spożywczo – przemysłowy bardzo dobrze zaopatrzony we wszelkiego rodzaju asortyment. W Podbielsku znajduje się również hurtownia pasz. Również w tej miejscowości znajduje się przedsiębiorstwo, które świadczy usługi rolnicze w szerokim zakresie. Na terenie sołectwa zlokalizowany jest również ośrodek szkolenia kierowców. Jednak najważniejszą jednostką organizacyjną dla rolników są punkty skupu zwierząt hodowlanych, na terenie Bielska i Podbielska.

4. Analiza SWOT

Mocne strony	Słabe strony
Posiadany własny wodociąg	Rury azbestowe
Dostęp do Internetu	Brak świetlicy dla młodzieży
Wysoko – towarowe rolnictwo	Zły stan płyt chodnikowych
	Brak oświetlenia przy posesjach na wybudowaniach
	Brak zadrzewienia przy drogach gminnych
	Brak boiska sportowego, placu zabaw dla dzieci i miejsc do aktywnego wypoczynku
Szanse	Zagrożenia
Wykorzystywanie przez rolników środków unijnych	Niestabilna polityka rolna
Korzystanie z lokalnych szkoleń	Polityka gospodarcza i podatkowa państwa.
Unowocześnieńia techniczne	Wpływ kapitału przede wszystkim finanse i kadra.
Zakładanie różnego rodzaju organizacji	Zbyt wolny rozwój terenów wiejskich.
Stabilizacja ekonomiczna kraju	

Rozwój sektora małych i średnich przedsiębiorstw	
Organizowanie imprez kulturalnych kulturalnych i sportowych	

5. Planowane inwestycje

Plan zakłada realizację następujących projektów, które wynikają ze słabych stron analizy SWOT:

1. Zagospodarowanie terenu przy Świątlicy Wiejskiej, wraz z terenem zieleni.

LOKALIZACJA PROJEKTU: teren przy świątlicy wiejskiej.

OPIS PROJEKTU: wyrównanie terenu i założenie kostki brukowej na parkingu. Na dalszej części obszaru powstanie teren zieleni wraz z drzewkami ozdobnymi, jego wykonanie odbędzie się poprzez wyrównanie terenu, zasianie trawy, posadzenie drzewek ozdobnych, wykonanie ścieżek, zakupienie i ustawienie ławek.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 60 000 zł

Środki własne:	15 000 zł
Pozyskane środki (dotacje):	45 000 zł

2. Przygotowanie boiska sportowego.

LOKALIZACJA PROJEKTU: boisko przy szkole podstawowej w Bielsku.

OPIS PROJEKTU: przygotowanie nowej murawy na boisku, wstawienie nowych bramek, oraz zakupienie siatek na bramki, zakupienie i wkopanie kilku ławek spełniających funkcje trybunek.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 60 000 zł

Środki własne:	15 000 zł
Pozyskane środki (dotacje):	45 000 zł

3. Organizacja i wyposażenie ośrodka kultury na bazie Świetlicy Wiejskiej, oraz instalacja centralnego ogrzewania.

LOKALIZACJA PROJEKTU: Świetlica wiejska.

OPIS PROJEKTU: zamontowanie nowych okien, wymalowanie pomieszczenia, zamontowanie instalacji grzewczej, zamontowanie nowych drzwi wejściowych, zakupienie sprzętu komputerowego komputerowego i TV, montaż instalacji internetowej.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 90 000 zł

Środki własne:	22 500 zł
Pozyskane środki (dotacje):	67 500 zł

4. Budowa placu zabaw dla dzieci.

LOKALIZACJA PROJEKTU: boisko szkolne przy Szkole Podstawowej w Bielsku.

OPIS PROJEKTU: wyrównanie terenu pod plac zabaw, zakupienie i ustawienie na przygotowanym terenie spełniających wszystkie normy bezpieczeństwa oraz atestowanych urządzeń zabawowych, wykonanie ogrodzenia.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 80 000 zł

Środki własne:	20 000 zł
Pozyskane środki (dotacje):	60 000 zł

5. Wykonanie ścieżek rowerowych nad jeziorem.

LOKALIZACJA PROJEKTU: przy drodze gminnej.

OPIS PROJEKTU: wyrównanie terenu i poboczy, utwardzenie ścieżki, wykonanie pasów zieleni, odpowiednie oznakowanie ścieżki.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 40 000 zł

Środki własne:	10 000 zł
Pozyskane środki (dotacje):	30 000 zł

6. Odnowienie, oraz ogrodzenie dwóch cmentarzy, oraz przydrożnej figury.

LOKALIZACJA PROJEKTU: cmentarze znajdujące się na terenie sołectwa Bielsko, przydrożna figura znajdująca się przy drodze prowadzącej na wybudowanie Bielska.

OPIS PROJEKTU: zamontowanie nowego ogrodzenia na terenie wokół cmentarzy, doprowadzenie cmentarzy do dobrego stanu wizualnego, oraz postawienie tablicy upamiętniającej. Zamontowanie nowego ogrodzenia wokół przydrożnej figury, wraz z jej odnowieniem.

SZACUNKOWY KOSZT PROJEKTU: 100 000 zł

Środki własne:	25 000 zł
Pozyskane środki (dotacje):	75 000 zł

Harmonogram realizacji projektów

Planowana inwestycja	Data sporządzenia projektu	Data realizacji projektu
1. Zagospodarowanie terenu przy Świetlicy Wiejskiej, wraz z terenem zieleni	2009	2010
2. Przygotowanie boiska sportowego	2010	2011
3. Organizacja i wyposażenie ośrodka kultury na bazie Świetlicy Wiejskiej, oraz instalacja centralnego ogrzewania	2010	2012
4. Budowa placu zabaw dla dzieci	2011	2013
5. Wykonanie ścieżek rowerowych nad jezioro	2012	2014
6. Odnowienie, oraz ogrodzenie dwóch cmentarzy, oraz przydrożnej figury.	2013	2015

6. Zarządzanie

Wyżej wymienione projekty inwestycji będą finansowane ze środków programu „Odnowy Wsi” w wysokości 75%, oraz z budżetu Gminy w wysokości 25%.

Bibliografia:

1. Gazeta „Same Fakty”, artykuł „Moja Mała Ojczyzna”, autor Marian Przybylski.
2. Kronika Szkoły Podstawowej w Bielsku „Tysiąc lat Polski”. Autorzy: Rokita B., mgr Matykiewicz H., Bernacka S., Roszak J., Skowrońska J.
3. Kronika Szkoły Podstawowej w Bielsku 1994 – 1999, dyrektor szkoły Gutkowska B.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Orzechów
Adam
Hieronim Adamczyk